

Statek v Milotičkách

Zvlněná krajina Vysočiny připomíná z letadla mozaiku. Oka rybníků střídají políčka, lesíky a louky „kropené“ tečkami krav a ovcí. Mezi nimi, v malé osadě Milotičky na Pelhřimovsku, stojí Ekofarma Křišťan a spol. Kořeny rodu vám doloží archivy až do roku 1625. Po válce znárodněný statek dostali Křišťanovi zpět při restitucích v roce 1990. Později se jim podařilo získat certifikát ekologického zemědělství a dnes je farma domovem asi padesátky ovcí.

Před pár lety se farma zapojila také do projektu Cyklisté vítáni. Vyznavačům cykloturistiky poskytuje mapy, rady, lékárničku, v nouzi i přespání. V nabíleném stavení s typicky jihočeským čtvercovým půdorysem, udržovanou zahradou a zrenovovanou zvoničkou jsou však vítáni nejen cyklisté. V penzionu na statku může přenocovat kdokoli. Rodiny tu vedle pokojíků a apartmánů ocení hlavně velkou společenskou místnost, pískoviště, ping-pong, volejbalové hřiště, pár kroků za vsí les a rybníček Kdo se nebojí práce, může si na „byt a stravu“ přivydělat. Zvlášť v létě a na podzim při sklizni brambor, které farma rozprodává, přijde každá ruka vhod.

Život na farmě neutichne ani v zimě, kdy se chod hospodářství utlumí. Už tradičně se tu na Silvestra rožní nadívaný beran a grilování tu čile praktikují po celou zimu. „Se svařeným vínem zapomenete na chlad a teplé jehněčí na měkkém chlebu je nejlepší tečkou za dnem na lyžích,“ líčí majitel zimní idylu.

www.miloticky.unas.cz

FOTO: ARCHIV LEA (STATEK V MILOTIČKÁCH)

Možnosti v okolí:

- Kousek od vsi si lze prohlédnout tzv. Moučku – zvláštní Boží muka, která se v kraji stavěla na místě nějakého neštěstí.
- Množství cyklostezek (v zimě s vyjetou stopou pro běžkaře)
- Vodárenská vodní nádrž Želiv
- Pelhřimov s muzeem strašidel a kuriozit
- Rozhledna a sjezdovka na Křemešníku

FOTO: ARCHIV LEA

Na ekofarmě v osadě Milotičky je možné si výpomocí v hospodářství a při sklizni přivydělat „na byt a stravu“.

Kokořínský statek Dubová hora

Na louce za Zakšínem, stranou ruchu světa, ožívají vždy v létě na břehu rybníčku stany s podsadou a tee-pee. Zdejší ekostatek Zdeňka Petera se na pár týdnů promění v zemi Nippon, kde se prohánějí domorodci v kimonech, zbrojnoši Hynka Berky z Dubé či zlatokopové se zákonem v patách a oprátkou na dohled. Dětským kovbojům v sedlech huculů tu dělá kulisu s „bizony“ docela věrně stádo chlupatých krav plemen Highland a Galloway. Tábory na Dubové hoře u Dubé na Českolipsku, kde je sprcha řešena systémem konev s řetízkem a voda z potoka, pořádá sdružení Pstruh, vedené samotným farmářem. „Po základech ježdění vyrazíme s dětmi do terénu. Všichni nakonec zvládnou i cval a skok přes menší pře-

kážku, někteří pak přijíždějí i na Hubertovu jízdu a srazy během roku,“ říká Marika Merhautová, studentka oboru lesnictví, která výcviky jízdy na koni na farmě vede.

Scenérie Kokořínska vábí pískovcovými skalami, prosluněnými borovými lesy, temnými roklemi a mokřady. Kdo chce, představí si tu i loupežníky či temné příběhy a moc na tom nemění ani fakt, že je tenhle kraj chalupářským rájem. Stavení pro víkendové pobyty tu kdysi sháněl i Zdeněk Peter. Tak se octl na Dubové hoře, která si ho postupně získávala. K příbytku na úbočí lesa pak stále něco přibývalo. Ve snaze nepřijít o klid koupil chalupu v sousedství a pak jeden hon za druhým až po pastviny v údolí potoka Květnice. Idea extenzivní pastvy a ekofarmy – jak jinak v CHKO – byla na světě.

„Po osmi letech máme přes padesát koní,“ shrne lapidárně zraní statku majitel při po-